

DER IMPERATIV

Imperativ je glagolski način (Modus), dakle gramatička kategorija i u njemačkom jeziku imamo ih tri:

- Imperativ
- Indikativ
- Konjuktiv

Imperativ ili zapovijedni način koristimo kada od nekoga nešto zahtijevamo, tražimo, dajemo uputstva ili naređujemo.

Naređivati se u njemačkom jeziku može samo direktno, licem u lice. To znači da u njemačkom jeziku postoje samo oblici imperativa za:

- Drugo lice jednine (du)
- Drugo lice množine (ihr)
- Persiranje (Sie)

Da bi smo vidjeli kako se gradi imperativ, uzećemo prezent kao polaznu osnovu.

Du gehst nach Hause. – Ti ideš kući.

Ovdje imamo primjer 2. lica jednine prezenta.

Sada želimo da naredimo – Idi kući!

Du gehst nach Hause.

To ćemo uraditi u dva koraka, vrlo je jednostavno jer ništa ne dodajemo već brišemo:

1. Obrišemo ličnu zamjenicu – du
2. Obrišemo lični nastavak za 2. lice jednine prezenta –st

Ono što ostaje je zapovijest odnosno imperativ.

Geh nach Hause!

Još nekoliko primjera: Du schreibst – **Schreib!**; Du bringst – **Bring!**

Ihr geht nach Hause. – Vi idete kući.

Ovdje imamo primjer za 2. lice množine prezenta.

Ovdje imamo samo jedan korak odnosno samo jedno brisanje.

Ihr geht nach Hause.

Briše se samo lična zamjenica ihr dok lični nastavak za prezent ostaje.

Geht nach Hause!

Npr. Ihr macht eure Hausaufgabe. – **Macht eure Hausaufgabe!**

Imamo još imperativ za persiranje, pri čemu tu nemamo brisanja već inverziju, odnosno obrnut red riječi.

Sie gehen nach Hause. (Vi idete kući.)

U imperativu će na prvom mjestu stajati glagol a na drugom zamjenica.

Gehen Sie nach Hause!

Izuzeci:

Kod nekih jakih glagola u prezentu dolazi do promjene vokala u 2. i 3. licu jednine. Ta promjena ostaje i u imperativu drugog lica jednine.

Npr. lesen, helfen, essen, sprechen, geben, nehmen

Du hilfst mir – **Hilf mir!**

Du sprichst – **Sprich!**

Du liest – **Lies!** (u ovom slučaju ne brišemo cijeli lični nastavak već samo **s** radi lakšeg izgovora)

Međutim, ovo pravilo ne važi za glagole koji u prezentu imaju promjenu iz **a** u **ä**, npr:

Du schläfst – **Schlaf!**

Du fährst – **Fahr!**

Du läufst – **Lauf!**

Glagoli haben i sein imaju neke posebne oblike za imperativ:

Glagol sein:

2. lice jednine – Sei (npr. Sei ein guter Mensch!)

2. lice množine – Seid (Seid gesund!)

Persiranje – Seien Sie (Seien Sie glücklich!)

Glagol haben:

2.lice jednine – Hab (Hab viel Spaß!)

2. lice množine – Habt (Habt viel Geld!)

Persiranje – (Haben Sie viel Glück!)

Pomenućemo još i glagole sa odvojivim prefiksima, pri čemu se oni isto ponašaju kao i u prezentu. Dakle odvojivi prefiks ide na kraju, npr. Anrufen – Ruf bitte an!

*Ukoliko želimo za tražimo nešto, imperativ u njemačkom jeziku koristimo sa *bitte*. Npr. Bitte hilf mir!